

čilo, jak za to má odvolací soud, ohlášení prodeje dříví vůbec, tedy ať kdykoli, tudíž i po provedení smlouvy, mohla by kontrola býti mařena, nebyla by po případě možná, a ustanovení § 4 zákona čís. 118/1920 bylo by na konec ilusorním. Smlouva stranami ze dne 18. dubna 1922 byla ohlášena Státnímu pozemkovému úřadu teprve dne 23. května 1922, tedy později než do 14 dnů po uzavření a jest proto podle poslední věty § 4 odst. 1 zák. čís. 118/1920 neplatná. Odstavec 2 uvedeného § má zřejmě na mysli prodeje řádně, to jest mimo jiné též včas ohlášené a proto se nelze dovolávati toho, že Státní pozemkový úřad k ohlášení prodeje dříví mlčel, totiž neprohlásil prodej za neplatný, pro platnost smlouvy ze dne 18. dubna 1922. Dodatné výslovné schválení Státní pozemkový úřad smlouvě neudělil. Jak řečeno, jest smlouva ze dne 18. dubna 1922 neplatná.

Odvolací soud zrušil napadeným usnesením rozsudek prvního soudu a uložil doplnění řízení co se týče vzájemné pohledávky žalovanou pozůstalostí k odpočtu namítané, vycházející z řečeného, však mylného názoru, že smlouva o prodeji dřeva je neplatná. Uplatňovaná vzájemná pohledávka pro nedodržení smlouvy ze dne 18. dubna 1922 předpokládá, že smlouva byla platná. Dodržeti neplatnou smlouvu nebyl žalobce povinen. Ježto smlouva ze dne 18. dubna 1922 platna nebyla, nedostává se vzájemné pohledávce podkladu a netřeba pohledávku ohu zjišťovati a k vůli ní řízení doplňovati.

Čís. 12254.

Pro žalobu pojištěnce na nemocenskou pojišťovnu a na jejího lékaře o náhradu bolestného pro zaviněné trvalé porušení zdraví, jsou příslušné řádné soudy.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1933, R I 1103/32.)

Žalobce domáhal se na lékaři Dr. N-ovi a na pomocnické nemocenské pojišťovně společenstva hostinských v K. náhrady škody, ježto šéflékař pojišťovny uznal žalobce zdravým, ač byl těžce nemocen, takže žalobce musel dále pracovati. Soud první stolice odmítl žalobu pro nepřípustnost pořadu práva. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, o žalobě dále jednal, nepřihlížeje k domnělé nepřípustnosti pořadu práva. Důvody: Prvý soud vychází z názoru, že žalobce odvozuje svůj nárok proti žalovaným z domnělého odepření pojistných dávek, na něž měl nárok. Pro uplatňování těchto nároků bylo prý však zákonem ze dne 9. října 1924 čís. 221 sb. z. a n. v doslovu zákona ze dne 8. listopadu 1928, čís. 184 sb. z. a n. určeno zvláštní řízení a zřízeno pojišťovací soudnictví. Požadovaná náhrada škody nemůže prý tudíž býti uplatňována v řádném pořadu práva. Rekursní soud nesouhlasí s tímto názorem, neboť není uplatňován nárok na plnění nemocenského pojištění podle citovaného zákona, pojistná dávka nebo náhrada za její odepření,

o čemž by ovšem bylo rozhodovati v pojišťovacím soudnictví, kde nemá místa řádný pořad práva, nýbrž žalobce požaduje náhradu škody ve formě bolestného proto, že prvžalovaný Dr. N. jakožto šéflékař druhé žalované, pojišťovny, ať již vědomě, ať zaviněně uznal žalobce přes jeho těžkou plicní chorobu zdravým a tím způsobil tvrzenou nemoc, spojenou s velkými bolestmi, ježto pro odepírání pojišťovny byl nucen pracovati dále. Prvžalovanému se klade za vinu, že podal vadný, žalobci nepřiznivý posudek, za který podle § 1295 a 1297 obč. zák. ručí. Za to by však mohla po případě ručiti i druhá žalovaná, ježto podle tvrzení žaloby má Dr. N. ve svých službách jako úředního lékaře a na základě jeho prý nesprávného posudku odepřela pojistné dávky. Žalobcem uplatňovaný nárok jest tudíž nárokem ryze majetkoprávním, jehož uplatňování patří před řádný soud. §§ 186, 192, 196 zák. o soc. poj. mluví jen o dávkách, jež mohou býti požadovány podle tohoto zákona, k nimž uplatňovaný nárok nepatří.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Předeslati jest, že napadené usnesení jest ve skutečnosti usnesením změnovacím, nikoli zrušovacím, ježto rekursní soud odchylně od prvního soudu, jenž k námitce žalovaných odmítl žalobu pro nepřípustnost pořadu práva, neuznal tuto námitku za oprávněnou a proto uložil prvnímu soudu, by o žalobě dále jednal. Proti tomuto usnesení rekursního soudu by byl dovolací rekurs přípustný, i kdyby právní moc bývala vyhrazena. V dovolacím rekursu dovozují žalovaní, že žalobní nárok jest žalobcem vyvozován z odepření nebo zkrácení dávek nemocenského pojištění a že proto bylo by lze jej uplatňovati jen žalobou u příslušného rozhodčího soudu nemocenské pojišťovny podle §§ 192 a 196 zákona o sociálním pojištění ze dne 9. října 1924 čís. 221 sb. z. a n. v doslovu zákona ze dne 8. listopadu 1928 čís. 184 sb. z. an. Avšak rekursní soud správně vystihl, že se žalobce domáhá touto žalobou na žalovaných náhrady bolestného pro zaviněně trvalé porušení svého zdraví, nikoliv poskytnutí pojistných dávek podle zákona o sociálním pojištění. Jde tudíž o soukromoprávní nárok na náhradu škody podle § 1325 obč. zák. O tom, zdali jest tento žalobní nárok zákonem odůvodněn, nelze v nynějším období rozepře vůbec uvažovati, nýbrž jest se tu omeziti jedině na rozhodnutí o námitce nepřípustnosti pořadu práva, tedy na řešení otázky, zdali k jednání a rozhodování o nároku žalobou uplatňovaném jest povolán řádný soud, čili nic. Zákon o sociálním pojištění nemá zvláštní ustanovení o soudní příslušnosti v případech, kde pojištěnec uplatňuje proti nemocenské pojišťovně nárok na zaplacení bolestného pro zaviněně poškození na zdraví, a předpisy §§ 192, 193 a 196 zákona o sociálním pojištění se na takové nároky vůbec nevztahují, neboť rozhodčím soudům nemocenských pojišťoven jest v § 196 přikázáno výlučné rozhodování jen o žalobách proti výměrům nemocenských pojišťoven, jimiž byl zcela nebo z části zamítnut nárok na dávku pojištění

nemocenského podle tohoto zákona nebo jimiž dávka byla nesprávně vyměřena, snížena neb odňata. O takovou žalobu v souzeném případě nejde, ježto žalobní nárok na zaplacení bolestného není nárokem na dávku nemocenského pojištění podle zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n. v doslovu zákona ze dne 8. listopadu 1928, čís. 184 sb. z. a n. Platí tu tedy i pro spolužalovanou nemocenskou pojišťovnu všeobecný předpis § 1 j. n. o příslušnosti řádných soudů. Pokud se týče prvního žalovaného, nelze pochybovati o tom, že k jednání a rozhodování o žalobě podané proti němu z důvodu náhrady škody podle §§ 1295, 1297, 1300 a 1325 obč. zák. jest povolán jedině řádný soud, neboť pro příslušnost rozhodčího soudu nemocenské pojišťovny k rozhodování o náhradních nárocích pojištěnců proti lékařům nemocenské pojišťovny neposkytuje zákon o sociálním pojištění vůbec opory.

Čís. 12255.

Neplatnost smlouvy, již si družstvo dalo od nečlena postoupiti obchodní pohledávku za nečlenem. Postoupený dlužník může, platil-li družstvu, požadovati na něm, co mu zaplatil.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1933, Rv I 886/31.)

Žalobce domáhal se na žalovaném družstvu vrácení částky 2.412 Kč, která prý žalované nepříslušela, poněvadž jest to pohledávka s příslušenstvím z postupu, to jest z právního úkonu, k němuž žalovaná jako družstvo nebyla oprávněna, ježto postupitel, firma Karel G., již žalobce tuto částku dluhoval, nebyla v době postupu členem žalovaného společenstva. Žalobce, který o tom nevěděl, plnil prý omylem (§ 1431 obč. zák.). Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Ne j v y š š í m s o u d e m z těchto

d ů v o d ů:

Žalovaná v první stoličce navrhla zamítnutí žaloby »z právních důvodů« a dále proto, že mezi žalobcem a Dr. T-em jako zástupcem žalované byl 22. prosince 1928 ujednan smír, jímž se žalobce zavázal zaplatiti žalované příslušnou částku ve splátkách a zřekl se všech námitek. Jest tedy předem uvážiti, zda si žalovaná jako družstvo směla dáti postoupiti od nečlena obchodní pohledávku za nečlenem. Není totiž sporu, že ani firma G., ani žalobce v době postupu nebyli členy žalovaného společenstva. Že jde o obchodní pohledávku, je patrné z účtu, na němž je postup vyznačen. Již z § 1 zákona ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. zák. vyplývá, že družstvo zásadně může uzavírati právní jednání spadající v okruh jeho statutární činnosti jen se členy. Vytkl-li tedy žalobce, že postup ujednaný žalovaným společenstvem s nečleny je nicotný, má tento názor oporu v zákoně a nelze tvrditi, že žaloba nebyla tak uzpůsobená, by o ní mohlo býti rozhodnuto. Na žalované